EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 12.2.2016
C(2016) 755 final

OZNÁMENÍ KOMISE

ze dne 12.2.2016

POKYNY

K NAŘÍZENÍ EU V OBLASTI DŘEVA

POKYNY

K NAŘÍZENÍ EU V OBLASTI DŘEVA[1]

ÚVOD

Podle nařízení (EU) č. 995/2010, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky[2] (dále jen „nařízení EU v oblasti dřeva“), může Komise přijímat nelegislativní opatření, která zajistí jednotné provádění. Prozatím byla přijata tato opatření:

- nařízení v přenesené pravomoci, které stanoví požadavky na uznávání kontrolních organizací a rovněž postup pro udělování a odejímání tohoto uznání[3], a
- prováděcí nařízení, které stanoví prováděcí pravidla pro systém náležité péče a četnost a povahu kontrol prováděných příslušnými orgány členských států u kontrolních organizací[4].

Konzultace se zúčastněnými stranami, odborníky z členských států a členy výboru FLEGT (Výbor pro prosazování práva, správu a obchod v oblasti lesnictví) dospěly ke společnému názoru, že některé aspekty nařízení EU v oblasti dřeva je třeba vyjasnit. Bylo dohodnuto, že jsou nezbytné pokyny, které by měly řešit otázky týkající se nařízení EU v oblasti dřeva a jeho nelegislativních aktů. Pokyny byly projednány a rozpracovány ve spolupráci s výborem FLEGT.

Tyto pokyny nejsou právně závazné; jejich jediným účelem je poskytnout informace k některým aspektům nařízení EU v oblasti dřeva a dvou nelegislativních aktů Komise. Tyto pokyny nenahrazují ani nemění ustanovení nařízení (EU) č. 995/2010, nařízení Komise (EU) č. 363/2012 ani nařízení Komise (EU) č. 607/2012, která zůstávají platným právním základem, který musí být uplatňován, ani do nich nic nedoplňují. Na tyto pokyny by nemělo být nahlíženo odděleně, musí být uplatňovány ve spojení s právními předpisy, nikoli jako samostatný odkaz.

Pokyny jsou však užitečným referenčním materiálem pro každého, kdo musí splňovat požadavky nařízení EU v oblasti dřeva, neboť objasňují části legislativního textu, které jsou obtížně srozumitelné. Mohou rovněž sloužit vnitrostátním příslušným orgánům a donucovacím orgánům jako vodítko v procesu provádění a prosazování legislativního balíčku nařízení EU v oblasti dřeva.

O otázkách, jimiž se tento dokument zabývá, bylo rozhodnuto během konzultačního procesu týkajícího se dvou nelegislativních aktů Komise a po řadě dvoustranných jednání se zúčastněnými stranami. Po získání více zkušeností s uplatňováním nařízení EU v oblasti dřeva bude možné doplnit další otázky a v tomto případě bude dokument odpovídajícím způsobem revidován.

1. DEFINICE „UVÁDĚNÍ NA TRH“

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – článek 2 Definice***

Podle článku 2 se dřevo považuje za „uváděné na trh“, je-li dodáváno:

- **na vnitřní trh** – to znamená, že dřevo musí být fyzicky přítomno v EU, tj. buď zde vytěženo nebo

[1] Nic v těchto pokynech nenahrazuje přímé odkazy na zde popsané nástroje a Komise nepřijímá žádnou odpovědnost za ztrátu nebo škodu způsobenou chybami nebo výroky v tomto dokumentu.
Pravomocná rozhodnutí týkající se výkladu nařízení může činit pouze Soudní dvůr Evropské unie.
[2] Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 23.
[3] Úř. věst. L 115, 27.4.2012, s. 12.
[4] Úř. věst. L 177, 7.7.2012, s. 16.

dovezeno a celně propuštěno do volného oběhu, neboť výrobky nezískávají status „zboží Evropské unie“ před vstupem na území celní unie. Zboží podléhající zvláštním celním režimům (např. dočasné použití, aktivní zušlechťovací styk, přepracování pod celním dohledem, celní uskladnění, svobodná pásma), tranzitu a zpětnému vývozu se nepovažuje za zboží uváděné na trh.

- **poprvé** – nevztahuje se na dřevařské výrobky, které již byly uvedeny na trh EU, ani na výrobky získané z dřevařských výrobků, které již byly uvedeny na trh. Nabízení výrobku poprvé dále zahrnuje každý jednotlivý výrobek uvedený na trh po datu použitelnosti nařízení EU v oblasti dřeva (3. března 2013), a nikoli uvedení nového výrobku nebo řady výrobků. Pojem uvádění na trh odkazuje na každý jednotlivý výrobek, nikoli na druh výrobku, bez ohledu na to, zda byl vyroben jako samostatná jednotka nebo sériově.
- **v průběhu obchodní činnosti** – dřevařské výrobky musí být uváděny na trh za účelem zpracování nebo distribuce obchodním nebo neobchodním spotřebitelům nebo použití v podniku samotného hospodářského subjektu. Nařízení neklade požadavky na neobchodní spotřebitele.

Všechny výše uvedené prvky musí být přítomny zároveň. „Uvádění na trh“ by tedy mělo být chápáno jako případ, kdy hospodářský subjekt poprvé nabízí dřevo nebo dřevařské výrobky na trhu EU za účelem distribuce nebo použití v průběhu své obchodní činnosti. Aby bylo možné jasně, logicky a důsledně identifikovat hospodářské subjekty, je nezbytné definovat je podle způsobu, jakým je jejich dřevo nabízeno na trhu EU, což se liší v závislosti na tom, zda je dřevo vytěženo uvnitř EU nebo mimo ni.

Je-li dřevo těženo v EU nebo dováženo do EU poprvé v průběhu obchodní činnosti, platí tyto definice „hospodářského subjektu“:

a) v případě dřeva vytěženého v rámci EU je hospodářským subjektem subjekt, který distribuuje nebo používá dřevo po jeho vytěžení;

b) i) v případě dřeva vytěženého mimo EU je hospodářským subjektem subjekt, který jedná jako dovozce, když je dřevo celními orgány EU propuštěno do volného oběhu v rámci EU. Ve většině případů může být dovozce identifikován jako jmenovaný nebo číselně označený „příjemce“ v kolonce 8 celní deklarace (jednotný správní doklad);

b) ii) v případě dřeva nebo dřevařských výrobků dovezených do EU je definice „hospodářského subjektu“ nezávislá na vlastnictví výrobku nebo jiných smluvních ujednáních.

Všechny hospodářské subjekty, ať se sídlem v EU nebo mimo EU, musí dodržovat zákaz uvádění nezákonně vytěženého dřeva na trh a povinnost vykonávat náležitou péči.

V příloze 1 jsou uvedeny příklady, jak výklad pojmu „uvádění na trh“ funguje v praxi.

Nařízení EU v oblasti dřeva nemá zpětnou účinnost. To znamená, že zákaz se nevztahuje na dřevo a dřevařské výrobky uvedené na trh před jeho vstupem v platnost dne 3. března 2013. Během kontrol prováděných vnitrostátními příslušnými orgány však hospodářské subjekty musí prokázat, že zavedly systém náležité péče, který je funkční od 3. března 2013. Proto je důležité, aby hospodářské subjekty byly schopny určit své dodávky před tímto datem a po něm. Od tohoto data rovněž pro obchodníky platí povinnost zpětného vysledování.

2. DEFINICE „ZANEDBATELNÉHO RIZIKA“

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – článek 6 – Systémy náležité péče***

Náležitá péče vyžaduje, aby hospodářský subjekt s cílem provést plné posouzení rizik shromáždil informace o dřevu a dřevařských výrobcích, se kterými nakládá, a o jejich dodavatelích. Článek 6 upřesňuje dvě kategorie informací, které musí být posouzeny:

- ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. a) – specifické informace týkající se samotného dřeva nebo dřevařského výrobku: popis, země původu vytěženého dřeva (a případně region daného státu a oprávnění k těžbě), dodavatel a obchodník a doklady prokazující soulad s použitelnými právními předpisy.

- ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) – obecné informace, které poskytují souvislosti pro posouzení informací specifických pro výrobek, o převaze nezákonné těžby konkrétních druhů dřevin a převaze nezákonné těžby v místě těžby a o komplexnosti dodavatelského řetězce.

Zatímco obecné informace poskytují hospodářským subjektům souvislosti, u nichž se má hodnotit úroveň rizika, jsou informace specifické pro výrobek nutné k určení rizika spojeného se samotným dřevařským výrobkem. To znamená, že pokud obecné informace poukazují na potenciální rizika, je třeba věnovat zvláštní pozornost shromažďování informací specifických pro výrobek. Je-li výrobek získán z několika zdrojů dřeva, je nezbytné posoudit riziko u každé součásti nebo druhu.

Úroveň rizika lze posoudit pouze případ od případu, neboť závisí na řadě faktorů. Ačkoli neexistuje jednotný systém posuzování rizik, hospodářský subjekt musí zpravidla zodpovědět tyto otázky:

- **Kde bylo dřevo vytěženo?**
  Převažuje v zemi původu dřeva, v regionu dané země nebo v rámci oprávnění k těžbě nezákonná těžba? Je konkrétní druh dřeviny zvláště vystaven riziku nezákonné těžby? Byly Radou bezpečnosti OSN nebo Radou Evropské unie uvaleny sankce na dovoz nebo vývoz dřeva?

- **Je úroveň správy důvodem k obavám?**
  Úroveň správy může oslabit spolehlivost některých dokladů prokazujících soulad s použitelnými právními předpisy. Proto by měla být zvážena úroveň korupce v zemi, jakož i ukazatele obchodních rizik a jiné ukazatele v oblasti správy.

- **Poskytl dodavatel všechny doklady prokazující soulad s použitelnými právními předpisy a jsou tyto doklady ověřitelné?**
  Jsou-li všechny příslušné doklady snadno dostupné, je pravděpodobnější, že dodavatelský řetězec výrobku je dobře zaveden. Hospodářský subjekt se může spolehnout na to, že doklady jsou pravé a spolehlivé.

- **Existují náznaky, že se nějaká společnost v dodavatelském řetězci podílí na praktikách souvisejících s nezákonnou těžbou?**
  Existuje větší riziko, že dřevo zakoupené u společnosti, jež se podílí na praktikách souvisejících s nezákonnou těžbou, bylo vytěženo nezákonně.

- **Je dodavatelský řetězec komplexní?**[5]
  Čím komplexnější je dodavatelský řetězec, tím obtížnější může být vysledovat původ dřeva ve výrobku ke zdroji těžby. Možnost vstupu nezákonně vytěženého dřeva do dodavatelského řetězce se zvyšuje, není-li možné kdekoli v dodavatelském řetězci získat nezbytné informace.

[5] Vysvětlení pojmu „komplexnosti dodavatelského řetězce“ viz oddíl 3.

Za dodání dřeva se zanedbatelným rizikem se považuje situace, kdy plné posouzení informací specifických pro výrobek a obecných informací nezakládá důvod k obavám.

Seznam kritérií pro posouzení rizik není vyčerpávající; hospodářské subjekty mohou přidat další kritéria, pokud jim pomohou určit pravděpodobnost, že dřevo ve výrobku bylo nezákonně vytěženo, nebo případně prokázat zákonnou těžbu.

3. OBJASNĚNÍ „KOMPLEXNOSTI DODAVATELSKÉHO ŘETĚZCE“

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – článek 6 – Systémy náležité péče***

„Komplexnost dodavatelského řetězce“ je výslovně uvedena na seznamu kritérií pro posouzení rizik v článku 6 nařízení EU v oblasti dřeva, a proto je relevantní pro posouzení rizik a zmírnění rizika při výkonu náležité péče.

Logika tohoto kritéria spočívá v tom, že vysledování dřeva do jeho místa těžby (země původu vytěženého dřeva a případně regionu a oprávnění k těžbě) může být obtížnější, je-li dodavatelský řetězec komplexní. Možnost vstupu nezákonně vytěženého dřeva do dodavatelského řetězce se může zvýšit, není-li možné kdekoli v dodavatelském řetězci získat nezbytné informace. Délka dodavatelského řetězce by však neměla být považována za faktor zvyšující riziko. To, co je důležité, je možnost vysledovat dřevo ve výrobku do jeho místa těžby. Pokud je z důvodu komplexnosti dodavatelského řetězce obtížné určit informace vyžadované podle čl. 6 odst. 1 písm. a) a b) nařízení EU v oblasti dřeva, úroveň rizika se zvýší. Existence neidentifikovaných kroků v dodavatelském řetězci může vést k závěru, že riziko je nezanedbatelné.

Komplexnost dodavatelského řetězce se zvyšuje s počtem zpracovatelů a zprostředkovatelů mezi místem těžby a hospodářským subjektem. Komplexnost se může rovněž zvýšit, je-li ve výrobku použit více než jeden druh nebo zdroj dřeva.

Pro posouzení komplexnosti dodavatelského řetězce mohou hospodářské subjekty použít tyto otázky (seznam není vyčerpávající):

- ✓ Bylo v dodavatelském řetězci před uvedením konkrétního dřevařského výrobku na trh EU několik zpracovatelů a/nebo kroků?
- ✓ Bylo se dřevem a/nebo dřevařskými výrobky před jejich uvedením na trh EU obchodováno ve více než jedné zemi?
- ✓ Sestává dřevo ve výrobku, který má být uveden na trh, z více než jednoho druhu dřeviny?
- ✓ Pochází dřevo ve výrobku, který má být uveden na trh, z různých zdrojů?

4. OBJASNĚNÍ POŽADAVKU NA DOKLADY PROKAZUJÍCÍ SOULAD DŘEVA S POUŽITELNÝMI PRÁVNÍMI PŘEDPISY

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – článek 2 a článek 6 – Systémy náležité péče***

Logika této povinnosti spočívá v tom, že základem definice nezákonně vytěženého dřeva jsou právní předpisy země, kde bylo dřevo vytěženo.

Podle čl. 6 odst. 1 písm. a) poslední odrážky nařízení EU v oblasti dřeva platí, že doklady nebo jiné informace prokazující soulad s použitelnými právními předpisy v zemi původu vytěženého dřeva musí být shromážděny v rámci povinnosti náležité péče. Je důležité vzít na vědomí, že shromažďování dokladů musí být prováděno pro účely posouzení rizik a nemělo by být vnímáno jako samostatný požadavek. Hospodářské subjekty musí být schopny posoudit obsah a spolehlivost dokladů, které shromažďují, a prokázat, že chápou vazby mezi různými informacemi v nich obsaženými, aby mohly provádět náležitou

péči v souladu s nařízením EU v oblasti dřeva.

Nařízení EU v oblasti dřeva je flexibilní v tom, že uvádí řadu legislativních oblastí, aniž by specifikovalo konkrétní zákony, neboť ty se v jednotlivých zemích liší a mohou podléhat změnám. Aby získaly doklady nebo jiné informace prokazující soulad s použitelnými právními předpisy v zemi původu vytěženého dřeva, musí hospodářské subjekty nejprve vědět, jaké právní předpisy v konkrétní zemi původu vytěženého dřeva existují. V tom je mohou podpořit příslušné orgány členských států ve spolupráci s Evropskou komisí. Hospodářské subjekty rovněž mohou využít služeb kontrolních organizací. V případech, kdy hospodářské subjekty nevyužijí služeb kontrolních organizací, mohou požádat o pomoc organizace se specializovanými znalostmi odvětví lesnictví v konkrétních zemích, kde se těží dřevo a odkud pocházejí dřevařské výrobky.

Povinnost získat doklady nebo jiné informace by měla být vykládána extenzivně, neboť v různých zemích existují různé regulatorní režimy a ne všechny vyžadují vydávání zvláštních dokladů. Tato povinnost by proto měla být vykládána tak, že zahrnuje oficiální doklady vydané příslušnými orgány, doklady prokazující smluvní povinnosti, doklady uvádějící firemní politiku, kodexy chování, osvědčení vydaná režimy ověřování třetích stran atd. Doklady a informace mohou být poskytnuty v papírové nebo elektronické podobě.

Aktéři v dodavatelském řetězci by měli v závislosti na posouzení obecné situace v zemi nebo regionu těžby přijmout vhodná opatření, aby se ujistili, že tyto doklady jsou pravé.

Následující tabulka uvádí některé konkrétní příklady, které jsou pouze ilustrační a nelze je považovat za povinné či vyčerpávající:

1. Doklady týkající se těžebních práv na dřevo v rámci legálně zveřejněných hranic	obecně dostupné doklady v papírové nebo elektronické podobě, např. vlastnické doklady / práva na využívání půdy / smlouvy či koncesní smlouvy
2. Platby za těžební práva a dřevo, včetně poplatků souvisejících s těžbou dřeva	obecně dostupné doklady v papírové nebo elektronické podobě, např. smlouvy, bankovní doklady, doklady k DPH, oficiální stvrzenky atd.
3. Těžba dřeva, včetně právních předpisů z oblasti životního prostředí a lesnictví včetně obhospodařování lesů a zachování biologické rozmanitosti tam, kde přímo souvisí s těžbou dřeva	oficiální auditorské zprávy, certifikáty o dodržování environmentálních požadavků; schválené plány těžby, zprávy o ukončení těžby, kodexy chování, veřejně dostupné informace prokazující přísný legislativní dohled a sledování dřeva a kontrolní postupy, oficiální doklady vydané příslušnými orgány v zemi původu vytěženého dřeva atd.
4. Zákonná práva třetích stran týkající se využití a držby, která jsou dotčena těžbou dřeva	posuzování vlivu na životní prostředí, plány řízení, auditorské zprávy o životním prostředí, dohody o sociální odpovědnosti, zvláštní zprávy o držbě a právních nárocích a střetech v oblasti práv
5. Obchod a cla, a to do té míry, do jaké se vztahují na odvětví lesnictví	obecně dostupné doklady v papírové nebo elektronické podobě, např. smlouvy, bankovní doklady, obchodní doklady, dovozní licence, vývozní licence, oficiální stvrzenky týkající se vývozních cel, seznamy zboží podléhajícího zákazu vývozu, přidělení vývozních kvót atd.

Shromážděné doklady musí být posouzeny jako celek a vysledovatelné v celém dodavatelském řetězci. Veškeré informace musí být možné ověřit. Ve všech případech musí hospodářský subjekt například zkontrolovat:

- zda jsou různé doklady v souladu spolu navzájem, jakož i s ostatními dostupnými informacemi,
- co přesně každý doklad prokazuje,
- na jakém systému (např. kontrolních orgánů, nezávislého auditu) je doklad založen,
- spolehlivost a platnost každého dokladu, tj. pravděpodobnost, že byl zfalšován nebo vydán nezákonným způsobem.

Kromě toho musí hospodářský subjekt rovněž zohlednit riziko korupce, zvláště ve vztahu k odvětví lesnictví. V případech, kde je riziko korupce nezanedbatelné, nemohou být ani oficiální doklady vydané příslušnými orgány považovány za spolehlivé. Různé zdroje poskytují obecně dostupné informace o úrovni korupce v jednotlivých zemích nebo regionech. Nejčastěji používaným zdrojem je index vnímání korupce (CPI) organizace Transparency International, avšak lze použít i jiné podobné ukazatele nebo relevantní informace.

Nízké skóre CPI naznačuje, že bude zřejmě nutné další ověřování, tj. že je při kontrole dokumentů nutné postupovat se zvláštní péčí, neboť může být důvod pochybovat o jejich důvěryhodnosti. Hospodářský subjekt si musí být vědom toho, že skóre CPI dané země je průměrným ukazatelem toho, jak korupci vnímá veřejnost, a že jako takové nemusí přímo odrážet konkrétní situaci v odvětví lesnictví. Je rovněž možné, že se riziko korupce v dané zemi liší mezi regiony.

Čím vyšší je v konkrétním případě riziko korupce, tím naléhavější je získat doplňující důkazy s cílem zmírnit riziko vstupu nelegálně vytěženého dřeva na trh EU. Příklady těchto doplňujících důkazů mohou zahrnovat režimy ověřování třetích stran (viz oddíl 6 těchto pokynů), nezávislé audity nebo audity provedené samotným hospodářským subjektem, nebo technologie sledování dřeva (např. genetické markery nebo stabilní izotopy).

5A. OBJASNĚNÍ DEFINICE VÝROBKU – OBALOVÝ MATERIÁL

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – článek 2 a příloha nařízení EU v oblasti dřeva***

Příloha uvádí „dřevo a dřevařské výrobky, na něž se vztahuje toto nařízení, podle svého zařazení v kombinované nomenklatuře[6] uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87“.

Kód HS 4819 se vztahuje na: *„Kartóny, bedny, krabice, pytle a jiné obaly z papíru, kartónu, lepenky, buničité vaty nebo pásů zplstěných buničinových vláken; krabicové pořadače, dopisové přihrádky a podobné výrobky z papíru, kartónu nebo lepenky, používané v kancelářích, obchodech a podobně.“*

- **Jsou-li jakékoli výše uvedené předměty uváděny na trh jako výrobky <u>samy o sobě</u>**, a nikoli použity jako obaly pro jiný výrobek, **nařízení se na ně *vztahuje*, a proto musí být uplatněna náležitá péče.**
- **Jsou-li obaly klasifikované pod kódem HS 4415 nebo 4819 použity na „podporu, ochranu nebo převoz“ jiného výrobku, nařízení se na ně *nevztahuje*.**

To znamená, že výše uvedené omezení kódu HS 4415 v rámci přílohy nařízení EU v oblasti dřeva se použije také na kód HS 4819.

V rámci těchto kategorií existuje další rozdíl mezi obaly, které dávají výrobku jeho „podstatné rysy“, a obaly, které jsou vytvarovány a uzpůsobeny pro konkrétní výrobek, avšak nejsou nedílnou součástí

[6] http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_duties/tariff_aspects/combined_nomenclature/index_en.htm.

samotného výrobku. Obecné pravidlo 5 pro výklad kombinované nomenklatury[7] tyto rozdíly objasňuje a příklady jsou uvedeny níže. Tyto dodatečné rozdíly však budou pravděpodobně důležité pouze pro malou část zboží, na které se vztahuje nařízení.

Souhrnně se tedy nařízení vztahuje na:

- obalový materiál kódů HS 4415 nebo 4819 uváděný na trh jako výrobek sám o sobě,
- obaly kódů HS 4415 nebo 4819, které dávají výrobku jeho podstatné rysy, např. dárkové dekorativní krabice.

Z nařízení je vyňat:

✓ obalový materiál obsahující zboží a použitý výlučně na podporu, ochranu nebo převoz jiného výrobku (který může nebo nemusí být vyroben ze dřeva).

5B. OBJASNĚNÍ DEFINICE VÝROBKU – ODPAD A SBĚROVÉ VÝROBKY

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – 11. bod odůvodnění a článek 2 + směrnice 2008/98/ES – čl. 3 odst. 1***

Tato výjimka se vztahuje na:

✓ dřevařské výrobky druhů uvedených v příloze, jež jsou vyrobeny z materiálu, který již dokončil svůj cyklus použitelnosti a byl by jinak odstraněn jako odpad (např. dřevo získané z demontovaných budov nebo výrobky vyrobené z odpadového dřeva).

Tato výjimka se **nevztahuje** na:

✓ vedlejší produkty z výrobního procesu využívajícího materiál, který dosud *nedokončil* svůj cyklus použitelnosti a byl by jinak odstraněn jako odpad.

Scénáře

Vztahuje se nařízení na dřevěné štěpky a piliny vyrobené jako vedlejší produkty pilařské výroby?
Ano. Na dřevěné štěpky nebo jiné dřevařské výrobky vyrobené z materiálu, který byl předtím uveden na vnitřní trh, se však nevztahují požadavky nařízení, které se týkají „uvádění na trh“ (čl. 2 písm. b) poslední věta nařízení EU v oblasti dřeva).

Vztahuje se nařízení na nábytek vyrobený ze dřeva získaného z demolice domů?
Ne, materiál v těchto výrobcích dokončil svůj cyklus použitelnosti a byl by jinak odstraněn jako odpad.

6. ROLE REŽIMŮ OVĚŘOVÁNÍ TŘETÍCH STRAN PŘI POSOUZENÍ RIZIK A ZMÍRNĚNÍ RIZIKA[8]

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – 19. bod odůvodnění a článek 6 – Systémy náležité péče + prováděcí nařízení Komise (EU) č. 607/2012 – článek 4 – Posouzení rizik a zmírnění rizika***

A. Základní informace

Ke splnění konkrétních požadavků zákazníků na dřevařské výrobky se často používají dobrovolné režimy certifikace lesů a ověřování zákonného původu dřeva. Tyto režimy zpravidla obsahují normu, která popisuje postupy řízení, jež musí být prováděny v rámci lesních hospodářsko-úpravnických jednotek, a zahrnuje obecné zásady, kritéria a ukazatele, požadavky na kontrolu souladu s normou a udělování

[7] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=OJ:C:2015:076:FULL&from=CS.
[8] Upozorňujeme, že certifikaci není udělen stejný status jako licencím FLEGT a povolením CITES (oddíl 10 níže).

certifikátů a samostatnou certifikaci „spotřebitelského řetězce“ s cílem poskytnout v rámci dodavatelského řetězce ujištění, že výrobek obsahuje pouze dřevo nebo určené procento dřeva z certifikovaných lesů.

Když organizace, která není správcem lesa, výrobcem nebo obchodníkem ani zákazníkem požadujícím certifikaci, provádí posouzení a udělí certifikát, jedná se o certifikaci třetí strany. Režimy certifikace obecně vyžadují, aby organizace třetích stran byly schopny prokázat svou odbornou způsobilost k provádění posouzení, a to prostřednictvím procesu akreditace, která stanoví normy pro dovednosti auditorů a systémy, kterými se certifikační organizace musí řídit. Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO) zveřejnila normy obsahující jak požadavky na certifikační subjekty, tak na postupy posuzování. Ačkoli jsou často poskytovány organizacemi, které nabízejí akreditované certifikační služby, nevyžadují vlastnické režimy ověřování zákonného původu dřeva samy o sobě akreditaci.

Součástí certifikačních norem v oblasti správy lesů je obecně požadavek na dodržování právních předpisů, které upravují správu lesní hospodářsko-úpravnické jednotky. Normy v oblasti řízení systémů, jako jsou normy pro environmentální řízení nebo řízení kvality, obecně takový požadavek neobsahují, nebo není v rámci posouzení přísně kontrolován.

B. Pokyny

Při zvažování toho, zda využít certifikačního režimu nebo režimu ověřování zákonného původu dřeva jako záruky, že dřevo ve výrobku bylo zákonně vytěženo, musí hospodářský subjekt zjistit, zda režim zahrnuje normu, která obsahuje veškeré použitelné právní předpisy. To vyžaduje znalost režimu, který hospodářský subjekt využívá, a způsob, jakým je uplatňován v zemi, kde bylo dřevo vytěženo. Certifikované výrobky jsou obecně označeny štítkem s názvem certifikační organizace, která stanovila kritéria pro certifikát a požadavky auditního procesu. Tyto organizace mohou obvykle poskytnout informace o rozsahu certifikace a o způsobu, kterým byla uplatněna v zemi, kde bylo dřevo vytěženo, včetně podrobností, jako je povaha a četnost auditů na místě.

Hospodářský subjekt by měl mít dostatečnou jistotu, že organizace třetí strany, která vydala certifikát, byla dostatečně odborně způsobilá a má dobrou pověst v rámci režimu certifikace a u příslušného akreditačního subjektu. Informace o regulaci režimů lze obvykle získat z režimu certifikace.

Některé režimy povolí certifikaci, pokud určité procento dřeva ve výrobku zcela splňuje certifikační normu. Toto procento je obvykle uvedeno na štítku. V takových případech je důležité, aby hospodářský subjekt získal informace o tom, zda byly u části bez certifikace provedeny kontroly a zda tyto kontroly představují přiměřený důkaz o souladu s použitelnými právními předpisy.

Certifikaci spotřebitelského řetězce lze použít jako důkaz, že do dodavatelského řetězce nevstoupí žádné neznámé nebo nepovolené dřevo. Obecným cílem tohoto postupu je zajistit, aby do dodavatelského řetězce v „kritických kontrolních bodech“ vstoupilo pouze povolené dřevo a aby výrobek mohl být vysledován ke svému předchozímu držiteli (který musí rovněž mít certifikaci spotřebitelského řetězce) a nikoli až do lesa, ve kterém byl vytěžen. Výrobek s certifikací spotřebitelského řetězce může obsahovat směs certifikovaných a jiných povolených materiálů z rozmanitých zdrojů. Použije-li se jako důkaz zákonného původu certifikace spotřebitelského řetězce, měl by hospodářský subjekt zajistit, aby povolený materiál byl v souladu s použitelnými právními předpisy a aby kontroly byly dostatečné k vyloučení jiného materiálu.

Je důležité upozornit, že organizace může mít certifikaci spotřebitelského řetězce, pokud má zavedené systémy, které oddělí certifikované a povolené procento povoleného materiálu a nepovolený materiál, i když v dotčeném okamžiku nevyrábí žádný certifikovaný výrobek. Jestliže hospodářské subjekty spoléhají na certifikaci jako záruku a nakupují od dodavatelů, kteří mají certifikaci spotřebitelského řetězce, musí zkontrolovat, že se certifikace spotřebitelského řetězce vztahuje na konkrétní nakupovaný výrobek.

Při posuzování důvěryhodnosti režimu ověřování třetích stran mohou hospodářské subjekty použít tyto otázky (seznam není vyčerpávající):

- ✓ Jsou všechny požadavky článku 4 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 607/2012 splněny?
- ✓ Je certifikace nebo jiný režim ověřování třetích stran v souladu s mezinárodními nebo evropskými normami (např. příslušnými pokyny ISO, kodexy ISEAL)?
- ✓ Existují podložené zprávy o možných nedostatcích nebo problémech režimů ověřování třetích stran v konkrétních zemích, ze kterých jsou dřevo nebo dřevařské výrobky dovezeny?
- ✓ Jsou třetí strany, které provádějí kontroly a ověření podle čl. 4 písm. b), c) a d) prováděcího nařízení Komise (EU) č. 607/2012, nezávislé akreditované organizace?

7. PRAVIDELNÉ HODNOCENÍ SYSTÉMU NÁLEŽITÉ PÉČE

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – článek 4 – Povinnosti hospodářských subjektů***

„Systém náležité péče“ lze popsat jako zdokumentovanou, otestovanou a postupnou metodu, včetně kontrol, zaměřenou na dosažení konzistentního požadovaného výsledku obchodního procesu. Je důležité, aby hospodářský subjekt, který používá vlastní systém náležité péče, tento systém hodnotil v pravidelných intervalech s cílem zajistit, že odpovědné osoby dodržují postupy, jež se na ně vztahují, a že je dosahováno požadovaného výsledku. Na základě osvědčených postupů by hodnocení mělo být prováděno každoročně.

Hodnocení může provádět osoba v rámci organizace (v nejlepším případě osoba nezávislá na osobách provádějících dotčené postupy), nebo externí subjekt. Hodnocení by mělo určit slabá místa a nedostatky a vedoucí pracovníci organizace by měli stanovit lhůty pro jejich řešení.

V případě systému náležité péče v oblasti dřeva by hodnocení mělo například zkontrolovat, zda existují dokumentované postupy:

- pro shromažďování a záznam důležitých informací o dodávkách dřevařských výrobků, které mají být uvedeny na trh,
- pro posouzení rizika, že jakákoli součást daného výrobku obsahuje nezákonně vytěžené dřevo,
- pro popis navrhovaných opatření přijímaných podle úrovně rizika.

Hodnocení by rovněž mělo zkontrolovat, zda osoby, které jsou odpovědné za provádění každého kroku v rámci postupů, jim rozumějí a provádějí je, a že existují odpovídající kontroly, které zajistí, že tyto postupy jsou v praxi účinné (tj. že zjistí rizikové dodávky dřeva a toto zjištění vede k jejich vyloučení).

8. SMĚSNÉ PRODUKTY

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – čl. 6 odst. 1***

Při plnění této povinnosti týkající se „přístupu k informacím“, pokud jde o směsné produkty nebo výrobky se směsnou složkou na bázi dřeva, musí hospodářský subjekt získat informace o veškerých původních materiálech ve směsi, včetně druhu dřeviny, místa, kde byla každá součást vytěžena, a zákonnosti původu těchto součástí.

Určit přesný původ všech součástí směsných dřevařských produktů je často obtížné. To platí zejména u rekonstituovaných výrobků, jako je papír, dřevovláknité desky a dřevotřískové desky, kde může být určení druhu dřeviny rovněž obtížné. Jsou-li druhy dřeviny, z nichž byl výrobek vyroben, různé, bude hospodářský subjekt muset poskytnout seznam všech druhů dřevin, které mohly být použity k výrobě dřevařského výrobku. Druh dřeviny by měl být uveden v souladu s mezinárodně přijatými nomenklaturami dřeva (např. DIN EN 13556 „Obchodní názvy dřeva používaného v Evropě“,

Nomenclature Générale des Bois Tropicaux, ATIBT (1979)).

Lze-li určit, že součást ve směsném produktu již byla uvedena na trh před svým začleněním do produktu, nebo že je vyrobena z materiálu, který již dokončil svůj cyklus použitelnosti a byl by jinak odstraněn jako odpad (viz část 5B), nepožaduje se pro uvedenou součást posouzení rizik. Když např. hospodářský subjekt vyrábí a prodává výrobek, který obsahuje směs dřevěných štěpek, z nichž část pochází z dřevařských výrobků, které již byly uvedeny na trh v EU, a část z původního dřeva, které dovezl do EU, požaduje se posouzení rizik pouze u dovezené části.
Příklady popisu dodávek hospodářského subjektu jsou uvedeny v příloze II.

9. ODVĚTVÍ LESNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – článek 2***

Toto ustanovení odkazuje výlučně na soulad s právními předpisy vztahujícími se na vývoz dřeva a dřevařských výrobků v zemích, kde bylo dřevo vytěženo. Tento požadavek se týká vývozu ze země původu vytěženého dřeva, a nikoli země vývozu do EU. Bylo-li např. dřevo vyvezeno ze země X do země Y a poté ze země Y do Evropské unie, požadavek by se vztahoval na vývoz ze země X, a nikoli ze země Y do EU.

Použitelné právní předpisy zahrnují mimo jiné:
- zákazy, kvóty a další omezení vývozu dřevařských výrobků, například zákazy vývozu nezpracovaných polen nebo hrubě nařezaného řeziva,
- požadavky na vývozní licence na dřevo a dřevařské výrobky,
- oficiální povolení, které mohou požadovat subjekty vyvážející dřevo a dřevařské výrobky,
- platby daní a cel, které se vztahují na vývoz dřevařských výrobků.

10A. ZACHÁZENÍ S DŘEVEM, NA KTERÉ SE VZTAHUJÍ CERTIFIKÁTY CITES A LICENCE FLEGT

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – článek 3***

Podle nařízení splňuje dřevo a dřevařské výrobky, na které se vztahují licence FLEGT nebo certifikáty CITES (Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin), plně jeho požadavky. To znamená, že:
a) hospodářské subjekty, které uvádějí výrobky na trh a mají tyto doklady, nemusí u těchto výrobků provádět náležitou péči kromě schopnosti prokázat, že se na výrobky vztahují platné relevantní doklady, a
b) veškeré tyto výrobky budou příslušnými orgány členských států považovány za zákonně vytěžené a je vyloučeno riziko, že poruší ustanovení nařízení.

Je tomu tak proto, že kontroly ověřování zákonného původu – a tudíž náležitá péče – byly provedeny ve vyvážející zemi v souladu s dobrovolnými dohodami o partnerství mezi danou zemí a Evropskou unií, a dřevo tak může být hospodářskými subjekty považováno za bezrizikové.

10B. ZACHÁZENÍ S DŘEVAŘSKÝMI VÝROBKY, KTERÉ NEJSOU UVEDENY NA SEZNAMU CITES, VYROBENÝMI Z DRUHŮ DŘEVIN UVEDENÝCH NA SEZNAMU CITES

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – článek 3 + nařízení Rady (ES) č. 338/97***

CITES a nařízení EU o obchodování s volně žijícími živočichy

CITES je mezivládní dohoda, jejímž cílem je zajistit, aby mezinárodní obchod s druhy volně žijících zvířat a planě rostoucích rostlin neohrožoval jejich přežití. Přiznává různé stupně ochrany více než 30 000 druhů zvířat a rostlin. CITES funguje tak, že mezinárodní obchod s exempláři vybraných druhů podrobuje určitým kontrolám. Mezi tyto kontroly patří systém licencí, který vyžaduje povolení dovozu a (zpětného) vývozu druhů, na něž se vztahuje úmluva.

Druhy, na něž se úmluva vztahuje, jsou uvedeny v jedné ze tří příloh v závislosti na stupni ochrany vyžadované na základě vědeckých posouzení. Příloha I uvádí druhy, kterým v současnosti hrozí vyhynutí. Obchod s exempláři těchto druhů je povolen pouze za výjimečných okolností. Příloha II uvádí druhy, kterým bezprostředně nutně nehrozí vyhynutí, avšak obchod s nimi musí být kontrolován, aby se zabránilo takovému jejich „využívání, které je neslučitelné s jejich přežitím“. Příloha III uvádí druhy, které jsou chráněny v alespoň jedné zemi, jež požádala ostatní strany úmluvy CITES o pomoc při kontrole obchodu s nimi.

V EU úmluvu CITES provádí nařízení, jež jsou společně známa jako nařízení EU o obchodě s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami[9]. Nařízení Rady (ES) č. 338/97 (základní nařízení) uvádí ustanovení týkající se dovozu do EU, vývozu a zpětného vývozu z EU a přemísťování v rámci EU exemplářů[10] druhů uvedených ve čtyřech přílohách (A–D). V závislosti na příloze, v níž je druh uveden, platí různé regulatorní kontroly. Některá ustanovení nařízení EU o obchodě s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami jdou nad rámec ustanovení úmluvy CITES.

Problematika

Přílohy úmluvy CITES a přílohy nařízení Rady č. 338/97 někdy uvádějí pouze konkrétní části nebo odvozeniny druhu, nebo pouze konkrétní populace druhu[11]. Jestliže se na předmět nebo výrobek nevztahují ustanovení nařízení Rady č. 338/97 (např. z důvodu omezeného zařazení do příloh), není regulováno v rámci nařízení EU o obchodě s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami. Článek 3 nařízení č. 995/2010 se na takový předmět nevztahuje, a tudíž by předmět nebyl pro účely nařízení automaticky považován za zákonně vytěžený.

Následující tabulka uvádí dva konkrétní příklady:

1) Příloha B – Swietenia macrophylla (II) ***(populace z neotropické oblasti — zahrnuje Střední a Jižní Ameriku a karibskou oblast) #6***	U tohoto druhu jsou v nařízení Rady č. 338/97 (příloha B) uvedeny pouze klády, řezivo, dýhy a překližky. Kromě toho jsou zahrnuty pouze neotropické populace a stromy rostoucí například v Indonésii (na plantážích) jsou vyloučeny. Dovoz těchto předmětů z těchto populací do EU musí být v souladu s ustanoveními nařízení Rady č.	Nařízení Rady č. 338/97 se vztahuje pouze na klády, řezivo, dýhy a překližky a (je-li jejich dovoz v souladu s nařízením) vztahuje se na ně domněnka legality podle článku 3 nařízení č. 995/2010. Všechny ostatní výrobky vyrobené z tohoto druhu nejsou nařízením Rady č. 338/97 regulovány a nevztahuje se na ně domněnka legality podle článku 3

[9] V současnosti jimi jsou: nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi, ve znění nařízení Komise (EU) č. 1320/2014 (základní nařízení); nařízení Komise (ES) č. 865/2006 (ve znění nařízení Komise (EU) 2015/56) o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97 (prováděcí nařízení); prováděcí nařízení Komise (EU) č. 792/2012 ze dne 23. srpna 2012 (ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/57), kterým se stanoví vzor formuláře povolení, potvrzení a dalších dokumentů uvedených v nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a mění nařízení Komise (ES) č. 865/2006 (povolovací nařízení), a prováděcí nařízení Komise (EU) č. 888/2014 o zákazu dovozu exemplářů některých druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin do Unie. Kromě toho bylo zavedeno nařízení o pozastavení, které pozastavuje dovoz konkrétních druhů z určitých zemí do EU.

[10] Termín „exemplář“ má zvláštní význam. Je definován v čl. 2 písm. t) nařízení Rady č. 338/97.

[11] V případě, že je druh zahrnut v příloze A, B nebo C, jsou v téže příloze zahrnuty všechny části a odvozeniny druhu, pokud u tohoto druhu není vysvětlivka, která označuje, že jsou zahrnuty pouze některé části a odvozeniny. Poznámka č. 12 nařízení č. 338/97 popisuje systém označování za použití symbolu „#“.

	338/97.	nařízení č. 995/2010.
2) Příloha B – Swietenia mahagoni (II) ***#5***	U tohoto druhu jsou v nařízení Rady č. 338/97 (příloha B) uvedeny pouze klády, řezivo a dýhy. Dovoz těchto předmětů do EU musí být v souladu s ustanoveními nařízení Rady č. 338/97.	Nařízení Rady č. 338/97 se vztahuje pouze na klády, řezivo a dýhy a (je-li jejich dovoz v souladu s nařízením) vztahuje se na ně domněnka legality podle článku 3 nařízení č. 995/2010. Všechny ostatní výrobky vyrobené z tohoto druhu (včetně překližek) nejsou nařízením Rady č. 338/97 regulovány a nevztahuje se na ně domněnka legality podle článku 3 nařízení č. 995/2010.

Závěr

Hospodářský subjekt by měl věnovat zvláštní péči dovozům výrobků, které jsou regulovány nařízením EU v oblasti dřeva, avšak **nejsou** regulovány nařízeními EU o obchodě s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami (například z důvodu omezeného zařazení do příslušných příloh nařízení Rady č. 338/97). U dovozu těchto výrobků podle nařízení EU v oblasti dřeva neexistuje domněnka legality.

Hospodářský subjekt by proto měl u těchto dovozů provádět náležitou péči stejně jako u jiných dovozů. V případě pochybností by se měl obrátit na příslušné řídící orgány CITES v dotčených vyvážejících zemích, jejichž kontaktní údaje jsou uvedeny na internetových stránkách CITES http://www.cites.org/cms/index.php/component/cp.

Hospodářský subjekt by měl mít na paměti, že přílohy nařízení Rady (ES) č. 338/97 se mění alespoň každé dva či tři roky, aby zohlednily změny příloh I a II úmluvy CITES. Změny přílohy C nařízení Rady (ES) č. 338/97 (nové zařazení nebo odstranění) se provádějí podle potřeby a následují po změnách přílohy III úmluvy CITES (na základě sdělení sekretariátu CITES smluvním stranám).

Měl by si rovněž být vědom skutečnosti, že některé členské státy mají přísnější pravidla, než jsou pravidla stanovená v nařízení Rady (ES) č. 338/97 (např. mohou vyžadovat dodatečná povolení pro dovoz druhů uvedených v přílohách C nebo D a pro obchod s nimi).

11. ZACHÁZENÍ SE ZÁSTUPCI

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – článek 2, článek 6, článek 10***

A. Základní informace

„Zástupce“ pracuje jménem a na účet odpovědného subjektu smlouvy. V dřevařském průmyslu může zástupce jednat jménem dodavatele nebo kupujícího. Ve všech případech jsou smluvními partnery dodavatel a kupující a zástupce je zprostředkovatelem.

Někteří zástupci nemusí být schopni nebo ochotni sdílet určité podrobnosti o svých smlouvách nebo dodavatelských řetězcích s dovozcem, často z obchodních důvodů. V takových případech může být dovozcům bráněno v přístupu k základním informacím nezbytným k provádění náležité péče, jak po hospodářských subjektech vyžaduje nařízení EU v oblasti dřeva.

Zástupci mohou mít sídlo v jiné zemi než dovozce.

B. Pokyny

Zástupci a náležitá péče

Požadavky náležité péče zůstávají pro hospodářské subjekty stejné bez ohledu na to, zda tyto subjekty pověří zástupce či nikoli. Pokud není zástupce, který hospodářskému subjektu dodává dřevo, schopen nebo ochoten poskytnout dostatečné informace, aby hospodářský subjekt mohl uspokojivým způsobem provádět náležitou péči, měl by hospodářský subjekt změnit své dodavatelské řetězce, aby náležitou péči provádět mohl.

Zástupci a hospodářské subjekty se sídlem v různých zemích

Účastí zástupce není dotčena odpovědnost příslušných orgánů provádět kontroly u hospodářských subjektů. Hospodářský subjekt by měl být kontrolován příslušným orgánem země, ve které je dřevo uváděno na trh. Dodává-li hospodářskému subjektu dřevo zástupce se sídlem v jiné zemi, může se příslušný orgán odpovědný za kontroly u hospodářského subjektu rozhodnout spolupracovat s příslušným orgánem nebo jinými orgány v zemi, v níž má zástupce sídlo, nebo jinde.

12. ZACHÁZENÍ S KONTROLNÍMI ORGANIZACEMI

Relevantní právní předpisy: ***nařízení EU v oblasti dřeva – článek 8 + nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 363/2012 – článek 8 + prováděcí nařízení Komise (EU) č. 607/2012 – článek 6***

1. Komunikace a koordinace mezi kontrolními organizacemi a příslušnými orgány

A. Základní informace

Účinná komunikace mezi kontrolními organizacemi a příslušnými orgány může zlepšit jejich práci. Jestliže je příslušnému orgánu známo, které hospodářské subjekty využívají kontrolní organizace, může tuto skutečnost zohlednit při svém plánování založeném na analýze rizik, například pořádáním méně návštěv u těchto hospodářských subjektů. To je výhodou pro příslušný orgán, hospodářské subjekty i kontrolní organizace.

Stejně tak jestliže je příslušnému orgánu známo, které hospodářské subjekty nesprávně používají systémy náležité péče poskytnuté kontrolní organizací, může tuto skutečnost rovněž zohlednit, například zvýšením počtu návštěv u těchto hospodářských subjektů. To je výhodou pro příslušný orgán. Upozorňujeme, že kontrolní organizace mají podle čl. 8 odst. 1 písm. c) nařízení č. 995/2010 povinnost tyto informace s příslušnými orgány sdílet.

Konkrétní důkazy o nezákonnosti zjištěné kontrolní organizací mohou být okamžitě využity příslušnými orgány ve všech členských státech.

B. Pokyny

Kontrolní organizace se vyzývají, aby s příslušnými orgány členských států, v nichž poskytují služby, sdílely výroční zprávy svých zákazníků obsahující podrobnosti o platnosti a době trvání smlouvy.

2. Střety zájmů

A. Základní informace

Nařízení EU v oblasti dřeva a související nařízení odkazují na střety zájmů a uvádějí, že by měly být zavedeny systémy k zamezení těchto střetů.

Střety zájmů vznikají v situacích, kdy má osoba soukromý nebo jiný druhotný zájem, který může ovlivnit, nebo se zdá, že by mohl ovlivnit, nestranné a objektivní plnění jejích povinností (založeno na doporučení

č. R (2000)10E Rady Evropy).

B. Pokyny

Aby se zamezilo střetům zájmů, měla by kontrolní organizace mít zavedeny, provádět a pravidelně aktualizovat:

- písemné postupy na základě smluvního závazku, podle kterého jsou všichni zaměstnanci povinni písemně informovat o všech možných a skutečných střetech zájmů;
- písemné postupy, jak reagovat na odůvodněné obavy třetích stran týkající se možných střetů zájmů;
- písemné postupy k určení včasné a přiměřené reakce na možné střety zájmů, aby se zajistilo, že neovlivní rozhodnutí přijatá kontrolní organizací, ani nevzbuzovaly dojem, že tato rozhodnutí ovlivňují;
- písemné postupy k zdokumentování všech možných střetů zájmů a opatření, jež byla přijata k jejich řešení.

3. Používání „osvědčení o náležité péči“ ve třetích zemích

A. Základní informace

V rámci vykonávání náležité péče byla některým hospodářským subjektům předložena osvědčení vydaná sesterskými společnostmi kontrolních organizací mimo EU. V některých případech byly hospodářské subjekty podle všeho informovány, že tato osvědčení je zprošťují od povinnosti vykonávat náležitou péči. Právní předpisy zacházení s těmito osvědčeními výslovně neřeší.

B. Pokyny

Získání takového osvědčení nezprošťuje hospodářský subjekt od povinnosti vykonávat náležitou péči podle článku 6 nařízení EU v oblasti dřeva. Vydá-li kontrolní organizace nebo její sesterská společnost mimo EU takové osvědčení, měla by upřesnit, že osvědčení nezprošťuje hospodářský subjekt povinnosti vykonávat náležitou péči.

Osvědčení lze však použít jako součást systému náležité péče, podobně jako jiné doklady prokazující soulad (např. osvědčení o systému zajištění zákonnosti). V takovém případě by hospodářský subjekt měl v rámci náležité péče stanovit, co přesně osvědčení osvědčuje, a četnost kontrol. Pro případy dalších dotazů nebo potřeby ověřit platnost osvědčení by hospodářský subjekt měl rovněž mít kontaktní místo ve společnosti, která kontroly provádí.

4. Kontroly u kontrolních organizací, které poskytují služby v členském státě, v němž nemají pobočku

A. Základní informace

Několik kontrolních organizací nabízí služby hospodářským subjektům ve všech členských státech, ačkoli ve všech nemají pobočky. To vede k otázce, zda kontroly příslušných orgánů u kontrolních organizací musí být prováděny ve všech členských státech, nebo jen v těch, v nichž má kontrolní organizace pobočku.

B. Pokyny

Ustanovení čl. 8 odst. 4 nařízení EU v oblasti dřeva uvádí, že „příslušné orgány vykonávají v pravidelných intervalech kontroly“ u „kontrolní[ch] organizac[í] vykonávající[ch] činnost v rámci jurisdikce příslušných orgánů ...“. „Vykonávající činnost“ by zde mělo být chápáno ve smyslu čl. 8 odst. 1 nařízení EU v oblasti dřeva, který dodává: „uděl[ovat] hospodářským subjektům práva ... využívat [systém náležité péče kontrolní organizace]“ „ověř[ovat] řádné využívání systému náležité péče ze strany

takových hospodářských subjektů“.

Jestliže kontrolní organizace poskytuje hospodářským subjektům služby v rámci jurisdikce příslušného orgánu, měl by příslušný orgán u této kontrolní organizace provádět kontroly alespoň jednou za dva roky. Jestliže kontrolní organizace v současné době hospodářským subjektům služby v rámci jurisdikce příslušného orgánu neposkytuje, příslušný orgán nemusí u kontrolní organizace kontroly provádět.

Kontrolní organizace by si měly být vědomy skutečnosti, že i když nemají v některém členském státě pobočku, přeje-li si příslušný orgán daného členského státu u nich kontrolu provést, musí příslušnému orgánu podle jeho potřeb poskytnout zaměstnance a zpřístupnit informace. Příslušný orgán nebude cestovat do místa, kde má kontrolní organizace pobočku.

Příslušný orgán členského státu, v němž má kontrolní organizace hlavní sídlo, však musí u kontrolní organizace alespoň jednou za dva roky provádět kontroly. Hlavní sídlo je adresa uvedená na internetových stránkách Komise.
Příslušné orgány se vybízejí, aby se o svých zjištěních navzájem informovaly.

5. Kontroly příslušných orgánů u hospodářských subjektů, které využívají služeb kontrolních organizací

A. Základní informace

Ustanovení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 995/2010 uvádí, že kontrolní organizace „ověřují řádné využívání systému náležité péče ze strany takových hospodářských subjektů“. Příslušné orgány by měly provádět kontroly u všech hospodářských subjektů včetně těch, které využívají systémy náležité péče kontrolních organizací.

B. Pokyny

Příslušné orgány by do svého plánování založeného na analýze rizik měly zahrnout hospodářské subjekty, které využívají systémů náležité péče kontrolních organizací. Mohou se během této činnosti rozhodnout konkrétně zvážit využití služeb kontrolních organizací, například tím, že budou považovat hospodářské subjekty, které využívají uspokojivě zkontrolované systémy náležité péče kontrolních organizací, za subjekty s nižším rizikem.

PŘÍLOHA I

JAK SE VÝKLAD „UVÁDĚNÍ NA TRH“ UPLATŇUJE V PRAXI?

Následující scénáře nastiňují situace, za kterých je společnost/jednotlivec považován za hospodářský subjekt podle nařízení EU v oblasti dřeva.

Scénář č. 1

Výrobce C ve třetí zemi mimo EU zakoupí papír a doveze jej do EU (kterákoli země), kde papír použije na výrobu sešitů. Poté sešity prodá maloobchodníku D v jiném členském státě EU. Sešity jsou výrobek, na který se vztahuje příloha nařízení EU v oblasti dřeva.

► Výrobce C se stává hospodářským subjektem, když doveze papír za účelem použití ve svém vlastním podniku.

Scénář č. 2

Maloobchodník G ve třetí zemi mimo EU zakoupí pásky do pokladen a doveze je do EU, kde je použije ve svých obchodech.

► Maloobchodník G se stává hospodářským subjektem, když doveze pásky do pokladen do EU za účelem použití ve svém vlastním podniku.

Scénář č. 3

Výrobce C se sídlem v EU doveze natíraný kraftový papír přímo od výrobce ve třetí zemi a použije jej k balení výrobků, které se následně prodávají na trhu EU.

► Výrobce C se stává hospodářským subjektem, když doveze kraftový papír do EU za účelem použití ve svém podniku a, přestože je kraftový papír použit pouze jako obal, je dovezen jako výrobek sám o sobě.

[Scénáře 4, 5 a 6 se týkají nákupu dřeva a dřevařských výrobků subjekty z EU od subjektů mimo EU za mírně odlišných okolností, které jsou vysvětleny na konci každého scénáře]

Scénář č. 4

Obchodník se dřevem H se sídlem v EU zakoupí on-line dřevotřískové desky od dodavatele se sídlem mimo EU. Podle smlouvy dochází okamžitě k převodu vlastnictví na obchodníka se dřevem H, zatímco dřevotřískové desky jsou stále mimo EU. Dřevotřískové desky přepraví do členského státu EU a nechá celními úřady odbavit zasilatel J, který je dodá obchodníku se dřevem H. Obchodník se dřevem H pak dřevotřískové desky prodá staviteli K.

► Obchodník se dřevem H se stává hospodářským subjektem, když jeho zasilatel J doveze dřevotřískové desky do EU za účelem distribuce nebo použití v podniku obchodníka H. Zasilatel J pouze jedná jako zástupce a přepravuje zboží jménem obchodníka se dřevem H.

[V tomto scénáři dochází k převodu vlastnictví ze subjektu se sídlem mimo EU na subjekt se sídlem v EU předtím, než výrobek fyzicky vstoupí do EU]

Scénář č. 5

Obchodník se dřevem H se sídlem v EU zakoupí on-line dřevotřískové desky od dodavatele L se sídlem mimo EU. Podle smlouvy dochází k převodu vlastnictví až v okamžiku, kdy jsou dřevotřískové desky dodány do obchodních prostor obchodníka se dřevem H ve Spojeném království. Zasilatel J doveze dřevotřískové desky do EU jménem dodavatele L a dodá je do obchodních prostor obchodníka se dřevem

H.

► Obchodník se dřevem H se stává hospodářským subjektem, když zasilatel J dodavatele L doveze dřevotřískové desky do EU za účelem distribuce nebo použití v podniku obchodníka H.

[V tomto scénáři dochází k převodu vlastnictví ze subjektu se sídlem mimo EU na subjekt se sídlem v EU až poté, kdy výrobek fyzicky vstoupil do EU]

Scénář č. 6

Dodavatel L se sídlem mimo EU doveze zásilku dřeva nebo dřevařských výrobků do EU a poté hledá kupce. Jakmile zásilka fyzicky vstoupí do EU, dodavatel L ji nechá celně odbavit a zásilka je propuštěna do volného oběhu, zakoupí obchodník se dřevem H dřevo nebo dřevařské výrobky od dodavatele L a použije je ve svém podniku.

► Dodavatel L se stává hospodářským subjektem, když doveze výrobky do EU za účelem distribuce prostřednictvím vlastního podniku. Obchodník se dřevem H je obchodník.

[V tomto scénáři dojde k převodu vlastnictví ze subjektu se sídlem mimo EU na subjekt se sídlem v EU až poté, kdy výrobek fyzicky vstoupil do EU a před tímto okamžikem neexistovala žádná smlouva]

Scénář č. 7

Maloobchodník M se sídlem v EU doveze dřevařské výrobky do EU a prodá je přímo ve svém obchodě nekomerčním spotřebitelům.

► Maloobchodník M se stává hospodářským subjektem, když doveze dřevařské výrobky do EU za účelem distribuce prostřednictvím vlastního podniku.

Scénář č. 8

Energetická společnost E zakoupí dřevěné štěpky přímo od třetí země mimo EU a doveze je do EU, kde je použije k výrobě energie, kterou pak prodá do vnitrostátní sítě členského státu EU. Ačkoli dřevěné štěpky spadají do působnosti nařízení EU v oblasti dřeva, konečný výrobek (energie), který společnost prodává, do ní nespadá.

► Energetická společnost E se stává hospodářským subjektem, když doveze dřevěné štěpky do EU za účelem použití ve svém vlastním podniku.

Scénář č. 9

Obchodník se dřevem F zakoupí dřevěné štěpky přímo od třetí země mimo EU a doveze je do EU, kde je prodá energetické společnosti E. Energetická společnost E pak dřevěné štěpky použije v EU k výrobě energie, kterou prodá do vnitrostátní sítě členského státu EU.

► Obchodník se dřevem F se stává hospodářským subjektem, když doveze dřevěné štěpky do EU za účelem distribuce prostřednictvím vlastního podniku.

[Scénáře 10 a 10a zdůrazňují skutečnost, že stojící stromy nespadají do působnosti nařízení. V závislosti na podrobných smluvních ujednáních by „hospodářským subjektem“ mohl být buď vlastník lesa, nebo společnost, která má právo těžit dřevo za účelem distribuce nebo použití ve vlastním podniku]

Scénář č. 10

Vlastník lesa Z kácí stromy na vlastním pozemku a dřevo prodává zákazníkům nebo je zpracovává na své pile.

► Vlastník lesa Z se stává hospodářským subjektem, když těží dřevo za účelem distribuce nebo použití ve vlastním podniku.

Scénář č. 10a

Vlastník lesa Z prodá společnosti A práva těžit na pozemku vlastníka lesa Z stojící stromy za účelem distribuce nebo použití prostřednictvím vlastního podniku společnosti A.

► Společnost A se stává hospodářským subjektem, když těží dřevo za účelem distribuce nebo použití ve vlastním podniku.

PŘÍLOHA II

PŘÍKLADY INFORMACÍ O SMĚSNÝCH PRODUKTECH

Druh produktu	Vybavení kuchyně balené naplocho					**Je uvedení na trh možné?**
Období	duben 2011–prosinec 2012					
Objem	3 200 jednotek					
Součást	**Popis**	**Druh**	**Země/region těžby**	**Oprávnění k těžbě**	**Důkaz o zák. původu**	
vnitřek	dřevovláknitá deska střední hustoty	smíšené jehličnany: hlavně borovice lesní *(Pinus sylvestris)* smrk ztepilý *(Picea abies),*	více členských států EU	vícero	již uveden na trh – nevyžaduje se	**nepoužije se**
			boreální rozvíjející se třetí země	vícero	vlastnické audity zákonného původu a sledovatelnost	**ano (pokud existuje oprávněná důvěra**
povrch	papírový potah imitující dřevo, dovezený ze země mimo EU	není známo	není známo	není známo	žádný	**ne**

Druh produktu	kompletně rozložený kancelářský nábytek (CKD)					**Je uvedení na trh možné?**
Období	leden 2011–červen 2011					
Objem	1 500 jednotek					
Součást	**Popis**	**Druh**	**Země/region těžby**	**Oprávnění k těžbě**	**Důkaz o zák. původu**	
vnitřek	dřevotřísková deska	smrk sitka	členský stát EU	vícero	již uveden na trh – nevyžaduje se	**nepoužije se**
přední a zadní část	dýha 0,5 mm	buk lesní *(Fagus sylvatica)*	členský stát EU	soukromí vlastníci lesů	již uveden na trh – nevyžaduje se	**nepoužije se**

Druh produktu	dřevěné štěpky					**Je uvedení na trh možné?**
Období	leden 2012–prosinec 2012					
Objem	10 000 tun					
Součást	**Popis**	**Druh**	**Země/region těžby**	**Oprávnění k těžbě**	**Důkaz o zák. původu**	
	z odřezků z pily/dřevěných odřezků stromů zakoupených od vlastníků lesa jako	směs smrku, borovice a břízy	členský stát EU	vícero soukromých vlastníků lesů	nahlédnuté plány obnovy	**nepoužije se**
	z odřezků z pily/odřezků z polen zakoupených u cesty	směs smrku, borovice a břízy	členský stát EU	vícero soukromých vlastníků lesů	již uveden na trh – nevyžaduje se	**nepoužije se**

Druh produktu	psací papír (90 g/m^2) z Indonésie					**Je uvedení na trh možné?**
Období	duben 2012–březen 2013					
Objem	1 200 tun					
Součást	**Popis**	**Druh**	**Země/region těžby**	**Oprávnění k těžbě**	**Důkaz o zák. původu**	
	krátkovláknitá buničina	*Acacia mangium*	tropická rozvojová třetí země, určená provincie	koncese pro zakládání hospodářského lesa	certifikát o zákonném původu	**ano (pokud existuje oprávněná důvěra**
	krátkovláknitá buničina	směs tropického tvrdého dřeva	tropická rozvojová třetí země, určená provincie	kácení přirozených druhotných lesů pro plantáže celulózy a palmy olejné	neposkytnut	**ne**
	dlouhovláknitá buničina	*Pinus radiata*	třetí země z mírného pásma	lesní plantáže	certifikát spotřebitelského řetězce	**ano (pokud existuje oprávněná důvěra**

Druh produktu	překližka 12 mm					**Je uvedení na trh možné?**
Období	duben 2012–březen 2013					
Objem	8 500 m^3					
Součást	**Popis**	**Druh**	**Země/region těžby**	**Oprávnění k těžbě**	**Důkaz o zák. původu**	
přední a zadní část	dýha	kalaba *(Callophyllum spp.)*	tropická rozvojová třetí země, určená provincie	oprávnění YYY	vývozní osvědčení vládního zmocněnce	**ano (pokud existuje oprávněná důvěra**
vnitřek	dýha	topol (*Populus sp.)*	rozvíjející se třetí země z mírného pásma	Hospodářské zalesněné plochy neurčené	neposkytnut	**ne**

Druh produktu	natíraná umělecká deska z Číny					**Je uvedení na trh možné?**
Období						
Objem	500 tun					
Součást	**Popis**	**Druh**	**Země/region těžby**	**Oprávnění k těžbě**	**Důkaz o zák. původu**	
	bělená sulfátová severská buničina (NBKP) měkké dřevo	jedlovec západní *(Tsuga heterophylla)*, douglaska *(Pseudotsuga menziesii)*, zerav obrovský *(Thuja plicata)*, smrk sivý *(Picea glauca)*, borovice pokroucená *(Pinus contorta)*	boreální třetí země	koncese pro zakládání hospodářského lesa	podle pokynů certifikace zařazen jako „nekontrovezní“	**ano (pokud existuje oprávněná důvěra**
	bělená sulfátová buničina Laubholz LBKP, tvrdé dřevo	topol *(Populus spp.)*	boreální třetí země	koncese pro zakládání hospodářského lesa	podle pokynů certifikace zařazen jako „nekontrove	**ano (pokud existuje oprávněná důvěra**
	mechanická buničina	topol *(Populus tremuloides, Populus balsamifera)*, smrk sivý *(Picea glauca)*, borovice Banksova *(Pinus banksiana)*	boreální třetí země	vícero soukromých vlastníků lesů	nekontroverzní certifikát o zákonném původu	**ano (pokud existuje oprávněná důvěra**